

దొడ్డ సాహస ఆగుత్తదే' ఎన్నుత్తు ఇబ్బరూ ఓపరాన పోటీలో తేగెరు.

కేళగే సితాపురవన్న నోచి ఇబ్బర ముఖి అరథతు.

‘అదుత్త’ అంద సందేశా.

నవ్వ నింతల్లియే చిట్టేయ హాగె హారశోడిగిలు. దీఘంపాగి గాళి ఒళగే తేగెదోండు ‘ఎంత స్వశ్రే గాళి, ఎప్పు సుందర వాతావరణి’ ఎన్నుత్తు, ‘ఇచోందు స్వగచే సరి. నన్న ఎల్లా ఆయాస తోగ హోరటిషోయు’ అందలు. క్షేగన్ను ఎరడూ కడేగే హరిద ఎరడు మూరు సుత్తు హోదెదలు. గాళియన్న హోసదాగి సేపిసువ హాగె సేవిసిదశు.

ఆనందణ్ణ ‘కేళగే ఉలరిగే హోరచోణవే?’ కేళదరు.

‘ఓ.కే.’ ఎందకు నవ్వ.

ఎల్లరూ సితాపురద కడేగే ఇళియుఱోడిదరు.

సితాపుర హైర బిందయే దేవశాసన కాణిసితు. అదర హోరగి కెలవు ముడుగర జోతే సంజయు నింటదు. సంజయున్న నోచిద కూడలే లేట్లరు దేవశాసనద కడేగే ఎల్లరన్న కరెదుకోండు హోదరు.

సంజయున్న నోచిద నవ్వ మత్తు సందేశా అవన కడే బోగ బోగ హజ్జె హాశిదరు. ఇబ్బరూ ఒకషా సంతోష ప్పుర్చురు.

నవ్వ సంజయున క్షేకులుకి ‘సరా, నిమ్మన్న వ్యేయక్కుకవాగి భటియాగువ అవకాశ ననగి సిగుత్తదే అంత కనిసల్లూ ఎణిసిరల్లు. నిమ్మన్న భటియాగువుదు, నిమ్మాంగి నిమ్మ ప్రాజెక్టోన్నల్లి భాగపంకువుపు... ఇద్దలూ నిజ జీవనవా... అధవా కనసా... అంత డోటో ఒతాఫ ఇదే అందలు. సందేశనూ అదక్కే స్వర సేరిసిద.

సంజయు ప్రశ్నదల్లి ఆశా నింటదలు. అవళన్న నోచిద నవ్వ ‘ఆశా’ ఎన్నుత్తు అవళన్న అభిషిదు ఒందు సుత్తు త్రిగులించు. ఆశాలగే గాబరియాయితు. ఈ ముడుగి తస్సన్న ఈవరగే నోచిద్దలు. జన్న జన్మాంతరదింద పరిచయ ఇద్దయే మాడూల్లలు? అందుకోండలు.

ఆశాల గాబరియాన్న నోచి నవ్వ నగుత్తు, ‘ఆశాక్క, నిష్ప సితాపురద స్టేషన్సో! సోశియల్ ఏండియాదల్లి ఎల్లరూ నిమ్మ బగే మాతాడువవరే. సంజయు అవర కాయుక్కుమ నోచిదవరిగ్లానిమ్మ పరిచయ ఉంపు’ అందలు.

అల్లిద్ద ముడుగిగే హాగు ఆశాలగే ఆశ్చర్య అయితు. నవ్వ తన్న సేలో పోణో తేగెదు ఆశాల ప్రోఫ్సోలో మత్తు అవళ పోణోగళు, అవళ బగ్గె ఒరడ పోణోగళు ఇత్తుదియన్న తేరిసిదలు. ఆశాలగే ఇద్దలూ సంజయున కెలస అంత గోత్తిత్తు. ఒమ్మె

సంజయు కడే నోచిదలు. సంజయు కూడా ఆశాలన్న నోచి తప్ప మాకిల్ల ఫెన్నుపంత ముగుళ్ళక్క. ఆగ అల్లిద్ద ముడుగిగే ఇంటిస్టోనల్లి సంపూర్ణ సితాపురపే ఇరువ బగ్గె గోత్తాయిత!

ఆనందణ్ణ సందేశా మత్తు నవ్వల కడేగే త్రిగురి ‘బహిల దూరదింద బందిద్దిరి. ఆయాస ఆశిరచేకు, మనగే హోగోణి ఉండ మాడి మత్తే సంజయే దేవశాసనద హైర కోణండు బతేసేనే’ అందరు.

సంజయు ‘సంజయే కు కడే ఒన్న’ అంద.

సందేశా మత్తు నవ్వ ఆనందణ్ణ హాగూ లేట్టర్ జోతే హోరచెరు. ప్రభాకర నవ్వల బాగ్గా హిదుచొండు అవళ హిందే హోరిండి.

అల్లిద్ద ఎల్ల ముడుగిగే నవ్వ ఒమ్మేయే మంత్ర మాడిద హాగె ఆశితు. ఈకే ఎంధ చందద ముడుగి అందుకోందరు. కాయుక్కుమక్కే మేరగు ఒందిత్తు. సంజే నవ్వలన్న పునః భేటియాగలు కాదు కుశితరు.

సంజే దేవశాసనద హైర ఎల్లరు సభే సేరిదరు. సభే సందేశా మత్తు నవ్వ వితేశ అతిథిగాందరు. సంజయు అవరన్న పరిచయిసి ‘ఇవరిభూరూ దూరద ముంబ్యియింద బందిద్దారే. ఇన్న ఎరడు వార నమోంగి ఇరుత్తారే. ఇబ్బరూ సోశియల్ ఏండియాద ఎణిప్పటిగలు. సితాపురవన్న హోస లితియల్లి మోర జగ్గిగే ఇవరు పరిచయిసుత్తారే’ అంద.

సందేశా మత్తు నవ్వ అల్లిద్ద ఎల్లర జోతే చేరతరు. ఉర యువకరు బాయి బిట్టు ఇవరిభూరూ హేళువున్న కేళదరు. నవ్వల జోతే మాతనాడలు ఒచ్చిర హిందే ఇమోబ్బరు ముగిద్దారు.

సంజయు సభేయే నింతర సందేశా మత్తు నవ్వలన్న భేటియాద. అవరోంగి ఆశా, ప్రభాకర ఇంతర మత్తు అనందణ్ణ ఇద్దరు.

సంజయు హేళద – ‘నోచి, నిమ్మింద ననగి సితాపురవన్న హోర ప్రపంచక్కే పరిచయిసువ కేలస ఆగబేకు. నాను ఇజీ ఉర సుక్కిద్దసే. సితాపురదల్లి ఎల్లా ఇల్లద యావెల్ల వస్తుగలు మత్తు మంది ఇద్దరే ఎంబుదన్న అల్లదు నోచిద్దసే. ఇల్లి ఎన్నుత్తు సితాపురద ముగిద్దారు.

‘సితాపురద కాదు బహిల వితేషవాదద్దు. ఇల్లిరువ మరగళు, భ్యాగళు, ప్రాణిగళు, హక్కిగళు, మఱ మప్పటిగళు నమగే ఈ రితి చేర్లలూ సిట్టేళ్లలు ఎన్నుత్తు సితాపురద కప్పేగే మళీయ మున్నచెనే గూగలోగింతలూ నిలిపాగి గోత్తాద విషయ వివరిసిద. హాగే బాబున చెట్టుంబడే, శాస్త్రిగళ జీవధ, మాదన పంచుల్ కోల ఇత్తుది వైశ్విక్కువన్న హేళద.

శేష్టర మత్తు అనందణ్ణనవర జాగదల్లి

తాను కట్టిసుత్తిరువ కాటేజో బగ్గెయూ హేళద. ఇద్దలూ కేళి సందేశా మత్తు నవ్వ బహిల మిషిగోందరు. మందిన వార ఈ కాయుక్కుమవన్న ఇన్నమ్మ ఎత్తరక్కే తేగెదుకోండు హోగువువదాగి హేళదరు.

‘కాటేజో’ యావాగ ప్రాణవాగుత్తదే? సందేశా కేళద.

ఆనందణ్ణ ‘ఇన్న ఎరదు వారగళల్లి ఆగుత్తదే ఖిండిత’ అందరు.

సంజయు సందేశా కడేగే తిరుగి, ‘ఈ కాటేజోగళ ఉద్ధాటనే నావు జోరాగి మాడబేకు. అదరల్లి మోదలిగే ఉళకోళ్లపవరన్న నావు ఆయ్యి మాచబేకాగుత్తదే. అదన్న నావు హరాజు కావువ. యారు హెప్పు తణ కోత్తారే అవరిగే మోదలు ఉళకోళ్లప అవకాశ. జోతే అవరు నమ్మ శోదల్లి కూడా చతోరే’ అంద.

సందేశా ‘సరా, ఇదన్న నాను నోచేసేసేనే’ అంద.

నవ్వ నాను మోదలిగే సితాపురద కాడన్న కవరా మాడ్చేనే. సరియే సరా?’ ఎందలు.

‘అదు ఒట్టే ఐదియా, ఆశాల జోతే నీవు కాడిగే హోగబమదు’ అంద సంజయు.

నవ్వ మిషిగుల్లి ఆశాల కడే నోచిదలు. అవళల్లి అంధ ఆస్క్రే ఇరలిల్ల. మరుదిన సందేశా బోగ్గే ఎద్దువనే కాటేజోగళ హైర హేళద. ప్రభాకర అవన జోతే ఇచ్చె. ఇబ్బరూ సేరి కాటేజోగళ పోణోటో, ఏదియో తేగెదరు.

సందేశా కాటేజోన ఎదురు నింత సణ్ణ భాషణ మాడిద. హైరద గుడ్గాలు, కాదు, హోల, తోగాలన్న తోరిసిద. ఈ కాటేజో స్వగట్కే కమ్మిల్ల అంత హేళద. కాటేజోన ఒళగే హోగి అదరల్లిరువ వ్యవస్థేయన్న ఆశా సేరి కాటేజోగళ పోణోటో, ఏదియో తేగెదరు.

ముంబువ శుక్రవార కాటేజోనల్లి ప్రథమవాగి ఉండుచోళ్లప అవకాశక్కాగి ఇంటిస్టోనల్లి హరాజు ప్రారంభవాగువదాగి హేళద.

ఇత్త నవ్వ ఆశాల జోతే సితాపురద కాడిగే హోసలు. అవశు సంజయిని నోచిద్దస్తు అదు నిలిపాగి మండి ఇచ్చెన్న బిట్టెట్చె. ఆశాల హేళద హేళద కప్పే ఎల్లదే? అంత కేళదలు.

ఆశా నక్కు ‘ఇల్లి కప్పే యాకే... నినగి చేకాదరే సావిరారు తరహద హుళ మప్పటి ఇదే’ అందలు. నింతర దొడ్డ మఱై బరువున్న తెలిస్తున్న తెలిదుకోండిదలు. ఆశాల హేళద ఈ సితాపురద కాడనల్లి మఱై హేళువ కప్పే ఎల్లదే? అంత కేళదలు.